

СЪБОЛЕЗНОВАТЕЛНО ПИСМО

в памет на доц. д-р Любен Атанасов

Приятелю, с голяма тъга споделяме с Вас за кончината на нашия Почетен член ПДГ доц. д-р Любен Атанасов.

Жизненият път на д-р Любен Атанасов е твърде богат! Той определено е един съвременен народен будител. Неговата дейност, начин на живот и постижения са за пример и следва да се изучат и да се възползваме пълноценно от тях!

Бате Любо, както често го наричахме, винаги е бил много внимателен към всички останали. Имаме предвид в Ротари и извън Ротари! Винаги се е стремил да бъде в помощ и подкрепа на останалите! Беше вричен на реда и Ротари! Едновременно с това успяваше да преживява отклоненията си и шеговитите си отношения, когато ставаше въпрос за свободно време и почивка в приятелски кръг!

Доцент д-р Любен Атанасов беше лекар хирург и по-специално детски хирург! За да стане по-ясно говорим за около 11 000 операции през неговия трудов път. До последния си ден той беше на работа като Председател на ТЕЛК комисия, където отново прецизно си изпълняваше задълженията! В това му качество отново се прояви неговият професионализъм, добронамереност и силен характер. Успя да си извоюва правото с автомобил да посещава в цяла хасковска област лежащо болни, подлежащи на ТЕЛК. Той винаги правеше всичко по силите си за другите!

Любен Атанасов е вторият дистрикт гуверньор на нашия Дистрикт. Той пълноценно изпълни задълженията си като дистрикт гуверньор без откъсване от работата си! И въпреки че шофирането не му беше от най-силните страни, успя с личния си автомобил да посети всички Ротари клубове.

Докато помагаше и работеше за Ротари, той се зареждаше с енергия! Ротари беше негов живот! Всеки един приятел ротарианец за него беше нещо мило и драго. Познаваше поименно

повечето от приятелите от Дистрикта! Ще спомена нещо любопитно! В неговия мандат като Дистрикт гуверньор, членовете на Ротари България бяха равни на номера на нашия Дистрикт т.е. 2482 члена, което си остава рекорд!

Като лекар неговата слабост беше Полиомиелита и неговото отстраняване! Изнасяше многократно лекции на темата на дистриктно и на клубно ниво. Винаги се отзоваваше на близки и далечни клубове да изнесе подобна лекция за Полиомиелита или за Фондация Ротари! Ротари беше негов живот и той по всевъзможни начини му помагаше и правеше всичко възможно по силите си за неговото утвърждаване, укрепване и развитие!

Уникалното, което искам да споделя с вас, приятели, е и какво правеше доц. д-р Любен Атанасов след като се прибере от клубна сбирка. По отношение на посещаемостта на сбирките той беше един от най-редовните ротарианци и на РК Хасково, и на РК Хасково Аида. Обичайно седмично той ходеше на клубните сбирки и на двата клуба! Но след като се прибереше, той не си лягаше преди да напише Протокол за изминалата сбирка! За протоколите си имаше шаблон и те бяха дълги, подробни, със снимки, украсени с логото и мотото на годината и задължително завършваха с изводи и препоръки! Така, че за да онагледим нещата, ще спомена, че само за тези два клуба протоколите годишно са около 100 броя или за РК Хасково около 2800 протокола, а за РК Хасково-Аида около 2300 протокола за периода на съществуването им до момента. И това не са само написани, а и дълбоко преживени неща с идеята какво се е случило, защо и какви са причините, как и какво, по какъв начин да се промени, за да бъде по-добре всичко, т.е. форма на планиране на време и поведение!

В това отношение, е огромна загубата на доц. д-р Любен Атанасов! Истински ротарианец, с невероятен светоглед, изключително богат човешки опит по много теми, много добронамерен, много деликатен, вричен в занятията си, контактен и привет-

лив с всички, успяваше успешно „да превключва“ между темите и занятията - когато беше на работа или в Ротари - вричен в реда, вискателен и прецизен, а когато беше в неформална обстановка - приветлив, шеговит, закачлив, равен с всички.

От уважение към него и за тези, които го познаваха повече, ще кажа, че обичаше и една безалкохолна напитка! Може би това беше форма на единственото своеволие, което си позволяваше! Определено обичаше високото качество, а не количеството! Чувстваше се неловко, ако трябваше да помоли за услуга!

Определено не му стигна времето, за да напише лично една книга и сподели личната си гледна точка на всичко преживяно от него, на богатия и прегогат житейски и професионален опит!

Написването на книги е един много добър начин да бъдем полезни, защото така ще можем да помагаме и когато нас вече ни няма. Бате Любо определено направи това със своя богат живот за пример и с паметните записки, които ни остави!

За нас остава една празнина и пустота, след като той вече не е сред нас!

Почивай в мир, приятелю, и бъди себе си там, където си сега!

**16.10.2024 г.
От Ротари клубовете
в Хасково
"Ротари на Балканите"
Динко Атанасов, ПДГ**